

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 119.

V Ljubljani, v petek 25. maja 1888.

Letnik XVI.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja, 23. maja.

Budgetna razprava. Pravno ministerstvo.

(30. dan.)

Ob polu šestih zvečer bila je včeraj dovršena obravnava o potrebnosti za osrednje vodstvo justičnega ministerstva. Dolga seja je levičarjem presedala in ko so videli, da je na desnici toliko poslancev navzočih, in je vse protiglasovanje zastoj, šli so polagoma mož za možem domov, in dotična točka bila je sprejeta skoraj soglasno.

Današnja seja pričela se je z neko demonstracijo nemškega kluba proti predsedniku. Dr. Smolka je včeraj prosegal govornike, naj kolikor mogoče kratko govoré, namreč omenjal, da se izvanparlamentarni krogi že hudujejo zaradi počasnega napredovanja budgetne razprave. Dr. Heilsberg se je danes močno izpodtikal nad temi besedami, češ, da hoče predsednik s sklicevanjem na izvanparlamentarne kroge omejevati svobodno besedo poslancev, ki druge prilike nimajo ustrezati željam svojih volilcev, kakor budgetno razpravo, in da mora njegova stranka odločno oporekati proti vsakemu izvanparlamentnemu vplivu. Predsednik je odgovarjal, da z omejenimi besedami ni tega nameraval, kar mu podtika Heilsberg, ampak je hotel le priporočati, naj poslanci ne govoré tako obširno, ker mnogi govori ravno zaradi dolgotrajnosti postaneje pusti in dolgočasni ter bi imeli več uspeha, ako bi bili krajši.

Za tem se je pričela razprava o najvišjem sodišči. Prvi je govoril zoper osnovo čeških in poljskih starašinstev veliki Nemec Wenzlitschke, kateremu je pa krepko odgovarjal češki poslanec dr. Zucker in dokazoval pravico slovanskih narodov do jezikovne ravnopravnosti tudi pri najvišjem sodišči.

Za njim je prišel na vrsto slovenski poslanec Vošnjak, ki pa ni govoril k stvari sami, ampak zopet pobijal dr. Foreggerja in med drugim omenjal nekaterih zadev, o katerih bi bil bolje storil, da bi molčal. Govorila sta še Vašatty in poročevalec Lienbacher, potem je bil potrjen proračun za najvišje sodišče.

Pri sodni upravi posameznih dežel govorila sta Deršatta in Kindermann, potem je bil sprejet konec

razprave in je govoril kot generalni govornik poslanec Pernerstorfer, ki je razpravljal sodnijske razmere na Gališkem. Celi govor je bral, ne da bi ga bil predsednik zaradi tega kaj opominjal. Sploh je bilo predsedništvo danes jako popustljivo, kakor da bi hotelo budgetno razpravo raztegniti še za nekoliko dni. Poslanci so sicer opozarjali predsednika, naj konec stori čitanju, ali zastoj. Dr. Smolka je bil gluh in slep in se je še le nekoliko zganil, ko je vstal velik nemir in se je začelo glasno zahtevati, naj govorniku prepove čitanje.

Ko je končal, oglasil se je dr. Ferjančič k dejanjskemu popravku zoper štajerskega poslanca Deršatto rekši:

Poslanec Deršatta je rekel, da je včeraj državnega pravdnika namestnik dr. Ferjančič govoril v zbornici. Da ne bodo ljudje mislili, da se je vršila kaka kazenska obravnava, mora dejansko popraviti, da včeraj ni govoril državnega pravdnika namestnik, ampak državni poslanec Ferjančič. Dalje je Deršatta trdil, da je v šentpavelskem okraju na Koroškem 18.354 Nemcev in le 28 Slovencev. Tudi ko bi to res bilo, bi se morala tem 28 Slovencev pri sodnji skazovati pravica. Ali omenjene številke niso prave; one zadevajo okraj wolfsberški, kjer je 18.354 Nemcev in le 28 Slovencev, v šentpavelskem okraju pa je 11.349 Nemcev in 1729 Slovencev, kateri imajo gotovo pravico pri sodnji iskati potrebne varstva. (Dobro!)

Pri dotični točki prišla je na glasovanje tudi lani od dr. Ferjančiča nasvetovana resolucija, da naj v graški in tržaški nadsodnji nastavlja toliko slovenščine zmožnih avskultantov, kolikor jih bode treba za razne službe. Budgetni odsek je predlagal prestop na dnevni red, ali ta predlog ni obveljal, in resolucija ostane v veljavi.

Prvi občni zbor „Kat. tiskovnega društva“.

V Ljubljani, dne 24. maja.

(Dalje.)

Dr. Josip Lesar čita odborovo poročilo: Svesti si, da v naših dnéh, ko se tako rado čita že tudi v širjih krogih; da v časi, ko se tudi pri nas za

naše razmere že veliko piše in tiska, pa, žal Bogu, ne zmeraj tako, kakor bi bilo želeli z ozirom na verni narod slovenski, osnovali so bili pred nekoliko leti vneti domoljubi, na čelu jim župnik g. Josip Jerič — bodi mu javna hvala za to — „Katoliško bukvarno“ in „Katoliško tiskarno“, ki naj bi vernemu narodu slovenskemu podajali dobrega berila, zdrave in tečne duševne hrane. Prepričani so bili namreč ti vneti možje, da dandanes ne zadostuje več, širiti krščanskih načel samo z živo besedo po prižnicah in učiteljskih stolicah, kajti v naši razsvetljeni dobi za mnoge ne velja več: „fides ex auditu“ (Rom. 10. 17.), — ker pridig ne poslušajo, — pač pa še: „fides ex lectione“, — ker mnogi čitajo. — Kar so bili začeli nekateri goreči pojedinci, kar je oskrboval gosp. Jerič, rekli bi, v imenu slovenske duhovščine, nadaljevalo naj bi se toliko lože in toliko popolneje z združenimi močmi po društvenem potu. To je bil namen ustavnovljenja našega „Katoliškega tiskovnega društva.“

27. dan julija lanskega leta, ko smo se bili zbrali v ustanovnem zboru v semeniški dvorani, sprejeli društvena pravila, potrjena z odlokom c. kr. deželne vlade za Kranjsko z dné 17. junija 1887, št. 5885, ter volili društveno vodstvo, gotovo Vam je, častita gospôda, še živo v spominu. V tem zboru imenovan je bil v odbor od milostnega gospoda pokrovitelja v smislu § 8. društvenih pravil kanonik dr. Janez Kulavie; izvoljeni od udov z večino glasov pa so bili gg.: Žiga Bohinec, prelat dr. A. Čebašek, župnik Josip Jerič, Andrej Kalan, kanonik Karol Klun, Matija Kolár, A. Kržič, profesor dr. Franc Lampé, dr. Josip Lésar, župnik Janez Novak, Ivan Podboj, K. Poljak, dekan dr. Jurij Strbenec ter profesor Anton Zupančič.

Že 29. julija sešel se je bil odbor k 1. seji ter izbral si načelnštvo tako-le: Predsednikom prelata dr. Čebaška, njemu namestnikom župnika Jeriča; tajnikom in blagajnikom Žigo Bohinec; in za slučaj, ko pride društvo do lastne tiskarne in bukvarne, nadzornikom bukvarni Antona Kržiča in nadzornikom tiskarni Matijo Kolarja.

Da bi moglo društvo, čem prej tem bolje, samostojno izvrševati svoj namen, obrnil je odbor takoj

LISTEK.

Le pošteno!

Slika iz življenja. Česki spisal Al. Dostál, prevel H. H.—e.

VII.

Mladi frančiškan je preživel eno leto v noviciatu. Delati niso imeli veliko, za to se je pečal največ s svojimi mislimi. Sprehajal se je po dolgih samostanskih hodnikih in dokler je bila luč, je bral, učil se, kar ste mu njegova majhna, lastna in samostanska knjižnica ponujali. Zvečer je pa blodil po vrtu, dokler ga ni zvonček poklical k večerni molitvi. Rad je molil, gorečo je molil. Mati so krepke korenine sv. vere zasejali v njegovo srce. Po molitvi je moral iti vsak v svojo sobo. Urh je odprl okno in gledal v tiho noč. Bilo je to sicer zoper postavu, pa ni se mogel ustavljati. Nebo je bilo polno zvezd, drevesa v vrtu so majala glave, in

veter je zaganjal suho listje noter v sobo mladega frančiškana. Zamislil se je in si budil spomine. Bo li ostal v samostanu ali ne?

Če bo ostal, bo nezadovoljen; čutil je v sebi prav majhno iskrico nagnjenja za samostansko življenje. Morda bi bil rad posveten duhovnik, pa zakopati se v samostansko zidovje? Seveda, glavni smoter tukaj je popolnoma Bogu se darovati, a ni li mogoče služiti Gospodu tudi v svetu? In čegava služuga je večja ali tega, ki ne greši, ker nima prilike k grehu, ali onega, ki živi v sredi sveta, polnega zadržev in zalezovanja? Zdaj bi želel vstopiti v semenišče, da bi mogel kot duhovnik ljudstvo likati, k Bogu obračati, biti njegov vodnik v zemeljski in nebeški blagor. Pa v samostanu?

Urh se je zopet zamislil, in skozi njegovo mlado glavo so se vlekli črni oblaki, bolj črni kot ptiči selivci, ko se selijo v gorkejša kraja. Ojster veter je zapihal skozi okno in prinesel s seboj mraz v sobo. Urh je zaprl, slekel se in vlegel spat. Pa spanje ni hotelo priti na utrujene obrvi. Oko je gledalo po

stropu, po stenah polnih podob iz različnih legend. Luna je razsvetlila sobo in podobe. Zdelo se je, da ti svetniki vstajajo. Nasproti revni Urhovi postelji je bila velika podoba. Frančiškan v životni postavi je stal pred mladenčem, katerega je zasačil pri nekem dejanju, in zdaj kleči in prosi odpuščanja. Frančiškan je z levico kazal v nebеса in z desnico pretil zasačenemu mladenču.

„Kaj pa“, zablistalo se je v Urhovi glavi, „ko bi se ti tako-le v samostanu izšolal in vstopil potem v semenišče? Duhovnik boš ravno tako.“

V tem je pogledal frančiškana na podobi in je osupnil; ta levica k nebu povzdignena mu je rekla: „Bodi pošten!“ in desnica je pretila ne samo mladenču, pa tudi Urhu: „Ne zidaj svoje sreče na sleparijo“. Črte na frančiškanovem obrazu so se še bolj nagubančile, iz očesa je gorel blisk jeze in iz ust kakor bi se slišale besede: „Le pošteno!“

Urh si je zakril oči, da bi ne videl frančiškana. Na misel mu pride Janov, oče, ki se zdaj baha „s sinom za celo življenje preskrbljenim“; mati, katera

vso pozornost na pridobitev lastne tiskarne in bukvarne. Jel je skrbeti, da bi se kmalu vresničil §. 3. društvenih pravil, da bi si namreč društvo pridobilo že obstoječo „Katoliško tiskarno“ in „Katoliško bukvarno“. V ta namen izvolila sta se bila tudi že v prvi seji 2 odseka, ki naj bi se pogajala z dosedanjim lastnikom, oziroma oskrbnikom, omenjenih naprav. V odseku za pridobitev tiskarne bili so gg. Bohinec, Kalan in Kolar, v bukvarničnem odseku pa gg. Kržič, Lésar in Poljak.

Pogajanja ta vršila so se ves mesec avgust, ker kazale so se razne težave. Nasvete obeh odsekov preresetaval je celi odbor v 2., 3. in 4. seji, dne 12., 16. in 25. avgusta. Za 5. odborovo sejo, dne 2. septembra, pri kateri je bilo navzočih 12 odbor-nikov, bilo je malo da ne vse pripravljeno za sklenitev pogodbe z g. Jeričem.

V tej seji pa se čislani naš predsednik, prelat dr. Čebašek, odpove predsedništvu zaradi težav, ki so se bile pokazale pri obravnavah z gosp. Jeričem, in ker se mu je nameravana pogodba zdela premalo ugodna za „Kat. tisk. društvo“. Odbor je storil sicer vse, kar je bilo mogoče, da ohrani g. prelata društvu načelnika; a nikakor ga ni mogel k temu pregovoriti, pač pa je gospod prelat obljubil, kot odbornik delovati i nadalje v društveni provspeh. Kot prvemu predsedniku ohranilo mu bode društvo vsegdar gorko hvaležnost.

Da se prevzete tiskarne in bukvarne v društveno last ni zavleklo še dalje, čakal ni odbor izvolitve novega predsednika, ampak ker je bil v seji navzoč č. g. podpredsednik Josip Jerič, se je odbor takrat z njim končno dogovoril ter sklenil z njim kot lastnikom, oziroma oskrbnikom „Kat. tiskarne“ in „Kat. bukvarne“ pogodbo, vsled katere naj bi s 1. oktobrom 1887 prešla tiskarna z vsem imetjem vred v last „Kat. tiskovnega društva“, proti temu, da se g. Jeriču izplača v 3. letnih obrokih 6000 glđ. s 5%. Isto tako naj s 1. oktobrom 1887 preide bukvarna v last „Kat. tisk. društva“, proti temu, da se izročitelju gosp. Jeriču izplača v enem letu 1000 glđ. za inventar bukvarne in za knjige, ki so bile ta dan njena lastnina. To pravo-veljavno sestavljeno in podpisano pogodbo je odbor takoj predložil c. kr. gosposki zavoljo odmerjenja pristojbine. Pozneje pa se je odbor ustno pogodil z gosp. Jeričem še tudi gledé vseh tedanjih bukvar-ničnih zahtev in dolgov ter mu dotično svoto iz-plačal.

Ako bi se komu znesek 6000 glđ. za tiskarno previsok zdel, omenim, da je pa g. Jerič prepustil društvu neko obligacijo za 1000 glđ., nekoliko tir-jatev tiskarne in ostanek g. Hitijeve zapuščine, že prvotno namenjene „Kat. tiskarni“.

Pisma, tikajoča se tiskarne in bukvarne, pre-jelo je društvo od g. Jeriča dne 3. oktobra.

Nato poprosili smo še v smislu obrtniškega zákona, da se dovoli društvu lastna tiskarna in lastna bukvarna, katero prošnjo nam je slavna c. kr. deželna vlada z odlokom z dne 30. oktobra 1887 ugodno rešila.

Tako je odbor izvršil težavno, a brez dvoma najimennitnejšo točko v dosego svojega namena. Pri tem si je svest, da ni opustil ničesa, da bi bil sklenil za društvo kolikor mogoče ugodno pogodbo.

(Dalje prih.)

se veseli slovesne nove maše in blagoslova, kateri velja toliko, kakor polovica pota v Jeruzalem; sestra, ki se morda z drugimi otroci vred po bratu joka. V razburjeno misel mladega novince je prišla tudi božja pot pri sv. Vlacu in ona, s katero je plesal, s katero je domov šel in katera mu je rokodelstvo pohvalila.

Naj bi šel v mesto učiti se rokodelstva in zaradi tega poslušal očetovo kletv in materin zarot? Kaj si je ta draga duša mislila, kako jo je pri srcu bodlo, ko je prišla vest v pristavo, da je njen učitelj in prijatelj v samostanu? Še poslovil se z njo ni! Ni je hotel razžaliti in vendar razžalil.

Urh je odprl oči. Polna luna je pošiljala luč v sobo. Frančiškan na steni je bil ves osvetljen, na dolgi obleki se je poznala vsaka guba. Roka je molila dozda k nebu, dozda je pretila mladeniču, Urhu: „Zapodi si te misli iz glave, pozabi!“ — Ni mogoče.

(Dalje prih.)

Govor poslanca dr. Gregorca o ljudskih šolah na Koroškem in Štajerskem in o nemškem šulvereinu.

(V državnem zboru dne 3. maja 1888.)

(Dalje.)

O tem dalje ne bom govoril, opomnim pa, da se je to zgodilo; pozneje je bil učitelj Aistrich dne 29. decembra 1887 pri okrajnem sodišči zaradi po-hujšanja zopet obsojen, in vendar šulvereinske šole niso zaprli. (Čujte! Čujte! na desnici. — Poslanec dr. Gregor: Ali je učitelj še tam?) Učitelja Aistricha so premestili na drugo šolo, tako tudi Wermutha!

Tukaj imam pismo, katero sem nedavno dobil od zanesljive roke iz Sevnice. Pisatelj toži (bere): „Na Wermuthovo mesto je prišel drug učitelj od St. Gilgena pri Solnogradu z imenom Windbüchler. Ta je tam pustil svojo ženo s tremi otroci in tukaj živi z drugo osebo“ — hočem reči, v skupnem go-spodarstvu na veliko pohujšanje občini in šolskim otrokom.

V tem pismu je dalje, da se nekateri otroci v tej šulvereinski šoli ne učé krščanskega nauka in se ne vdeležujejo verskih vaj, da se ti otroci po-hujšljivo obnašajo in duhovnike javno žalijo. To opomnim in prosim c. kr. naučno ministerstvo, naj zaukaže strogo in podrobno preiskavo, in če se vse to uresniči, kar sem tukaj povedal, naj zapre to moralnično razbojniško jamo.

Na občnem zboru nemškega šulvereina na Du-naji dne 30. avgusta m. l. je rekel poročevalec: „Že preseda nam vsako leto zatrjevati, da nam niti na misel ne pride naše šole za koga družega usta-novljati, nego za nemške otroke“. Temu moram ugovarjati, vsaj gledé Štajerskega. Tù imamo sle-deče šulvereinske šole.

Prva je ona v Pekrah, ponemčurjeno Pikern-dorf, pri Mariboru. V to so ugnali nemški posest-niki vinogradov slovenske otroke svojih vinarjev in delavcev. Ker pa šola še ni bila napolnjena, skušali so zvabiti še druge otroke z jedili, sladčicami in obleko. (Poslanec dr. Gregor: Tako delajo povsod.) V tej šoli so skoraj samo slovenski otroci.

Druga zasebna šola nemškega šulvereina je bila ustanovljena v Razvenji, ponemčeno Rosswein. Ondi je sedaj 8 nemških ali ponemčurjenih in 90 slovenskih otrok. (Čujte! Čujte! na desnici.)

Iz pisma, katero sem prejel iz Sevnice, po-vzamem, da so v tamošnji šulvereinski šoli le slo-venski otroci in samo dva nemška, katera je novi učitelj iz Solnograda seboj pripeljal. (Poslanec dr. Vitezič: Vse defenzivno!) Zato manj verujem poro-čevalcem nemškega šulvereina, kakor onemu šul-vereinskemu učitelju, ki je lani pri zborovanji ma-riborske podružnice nemškega šulvereina o tem go-voril. Mislim, da more učitelj najbolje vedeti, kaj zahteva od njega nemški šulverein. Pomenljivo je torej, kar je ta mož rekel. Rekel je to-le:

„Namen nemškemu šulvereinu je, v tistih nenemških krajih, kjer so Nemci še gospodarji, ohraniti go-spodstvo; dalje moramo skušati, ko-likor mogoče veliko nenemških otrok sprejeti v naše šole in je ponemčiti (Čujte! Čujte! na desnici), da ondi ukrepimo svojo narodnost in sitla pripravimo za nadaljno postopanje.“

To je vendar odkritosrčno in se vjema tudi s statističnimi podatki, katere sem navedel. Torej ni res, da nemški šulverein v prvi vrsti skrbi za nemške otroke. Ne! Ukvarja se največ s sloven-skimi otroci, te sili in vabi na mnoge načine v svoje privatne šole, da jim kar mogoče hitro zamori kal ljubezni do materinščine, izneveri slovanski na-rodnosti in pridobi nemški. To, gospôda, je moderno ropanje otrok. (Prav res! na desnici.)

Nemški šulverein dobro vé, da s svojimi pri-vatnimi šolami ne bo prav veliko Slovanov ponemčil. Zato si prizadeva, da bi se vrnil v javne šole in vplival na šolske oblasti. V ta namen uporabi naj-prvo denarno zadrego slovenske šolske občine, kar se lahko zgodi, ako je treba graditi novo šolo. Tedaj pridejo agenti nemškega šulvereina in ponujajo po-sojilo brez obresti.

In kaj zahtevajo zato? Nič družega, nego da se šolska občina odpove narodnemu jeziku v šoli (Čujte! na desnici); ta mora skleniti, da prosi do-tično šolsko oblast, naj uvede nemščino kot poučni jezik. Se vé so doslej šolske oblasti tacim prošnjam vedno ustrezale. To moram vendar reči, da na tak

način Slovincem narodnost naravnost odkupujejo. Mej Sloveni že velja pregovor, ki veli: Šolska občina n. pr. slovenje-bistriška je svoje otroke pro-dala nemškemu šulvereinu, recimo za 4000 glđ., slatinska tudi za 4000 goldinarjev, svičinska za 3000 goldinarjev, radvanjska za 1800 goldinarjev, razvanjska za 600 glđ. (Poslanec dr. Gregor: To je prav po ceni.) To je moderna kupčija z ljudmi, da se reši nemštvo. In kaj rečejo nato c. kr. nadzoro-valne šolske oblasti? Potrdijo vse. Za to imam po-seben dokaz. Kakor sem že prej omenil, je taka šulvereinska šola v Razvanji. Tam je 90 slovenskih otrok in 8 nemških. Še celó deželni šolski svet v Gradci se je sprva pomišljaj, meni nič tebi nič nemščino vpeljati kot poučni jezik. Toda nemški šulverein je provzročil, da je šolska občina poslala novo prošnjo, in nato je pritrdil deželni šolski svet. Tako mora 90 slovenskih otrok odpovedati se slo-venskemu materinemu jeziku na korist osmerim nemškemu otrokom. Tukaj ne velja več člen XIX., § 6. šolske postave je pozabljen, tù je merodajen le denar nemškega šulvereina.

Gospôda moja! Pri nas se temu nihče ne čudi. Prav dobro vemo, da so skoraj vsi člani deželnega šolskega sveta in okrajni šolski nadzorniki udje nemškega šulvereina. Naše šolsko nadzorstvo, po-sebno na Štajerskem in Koroškem, je z malimi iz-jemami v rokah nemškega šulvereina. Tù vidimo, kako učitelje predstavljajo. To se zgodi, če ta ali oni član nemškega šulvereina le s prstom gane. Le jeden dokaz. V Radvanji pri Mariboru je večrazred-nica. V tej je 53 nemških, 107 slovenskih otrok; poučni jezik je nemški. Neki učitelj pa je iz usmiljenja s slovenskimi otroci občeval slovenski. To je zvedela šolska oblast, učitelj je bil pre-stavljen. Torej le migljej, in učitelj mora iti.

(Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 25. maja.

Notranje dežele.

Austrijski vojaški pooblaščenec v Petro-gradu, polkovnik Klepsch, je vsled vladnega poziva prišel na Dunaj, da ustno poroča o premikanji ruskih armad.

„N. W. Tgbl.“ je izvedel iz Budimpešte, da se bodo *delegacije* sešle še-le sredi junija. Mej tem časom, takó pravi dotično poročilo, nastopil bo morebiti že oni dogodek, ki bo bistveno vplival na splošni evropski položaj.

Lažnjivost *židovskega časopisja* presega že vse meje. „N. F. P.“, „Deutsche Ztg.“ in drugi listi so poročali, da je državni poslanec prelat Karlon izstopil iz legitimacijskega odseka, in to z namenom, da bi zavlekel do jeseni obravnavo o izvolitvi dal-matinskega poslanca Šupuka, kajti Karlon je v bil odseku izvoljen poročevalcem v tej zadevi. Zgorajšnji listi podtikali so prelatu to razžalivo nakano, in vendar jim je bilo znano, da je nevarno zbolel in zaradi tega izstopil iz odseka!

Nekatere *grške Nemce* je „furor teutonicus“ že takó omamil, da niti ne prikrivajo več svojega protiaustrijskega mišljenja. Vlada je razpustila društvo vseučiliščenikov „Franconio“, ker je okrasilo svojo društveno dvorano s črno-belo-rudečo zastavo in z enakim grbom.

Srbska vlada se je izjavila, da je pripravljena skupno z Avstrijo ukreniti vse potrebno v zadoščenje vstaje v *Ercegovini*. Zoper čete Arnavtov, ki vzne-mirjajo novo železniško progo Belgrad-Solun, postopale bodo turške vojaške straže, koje je navlaš v ta namen odposlala turška vlada.

Vnanje države.

Srbski minister bogočastja, Vladan Gjorgjević, je duhovščini z okrožnico strogo prepovedal, da se ne sme vmešavati v politiko. Iz tega se sme skle-pati, da duhovščina ni prijazna sedanji vladi, kar pa ni posebno ugodno za Kristića, kajti duhovščina ima velik vpliv mej narodom. Toda tudi vojaški krogi ne gojijo simpatij za sedanje ministerstvo. Belgrajski častniki so priredili sijajen banket v slovó svojima nekdanjima načelnikoma, generalu Lešaninu in polkovniku Dragaševiću, koja je Kristić s znano naredbo umirovil. Častniki so s tem očitno obsodili Kristićevo postopanje.

Zatrjuje se, da bo v *Bolgariji* v kratkem navstala ministerska kriza. Radoslavov je rekel do-pisniku nekega dunajskega lista, da je resen razpor mej Stojlovom in Načevićem na eni strani in Stam-bulovom s tovariši na drugi strani. Z veliko goreč-nostjo sicer preklicujejo to uradna glasila; vendar pa je celemu svetu znano, da se Stambulov trudi sprijazniti se z Rusijo in da je vrhu tega tudi še zadeva z majorjem Popovom razprla princa z mini-sterskim predsednikom. — Zatrjuje se, da se bo v

kratkem povrnila v Bolgarijo princesinja Klementina. Ako se je posrečilo prinčevi materi z novim posojilom napolniti prazne bolgarske blagajne, imel bo njen povratak velike politiške posledice.

Rusko časopisje pravi, da so nemiri v Makedoniji delo avstrijskih (?) agentov. — Minister javnega prometa je zaukazal, da morajo imeti vsi kurirni in poštni vlaki parne zavornice, da se more z njimi vlak hipoma ustaviti v slučaju nevarnosti ali nesreče. — Polkovnik Przevalsky je zopet dobil državno podporo v znesku 40.000 rubljev v namen, da preišče srednjo Azijo.

Nemški poluuraadni listi pišejo zopet sovražno zoper **Rusijo** ter preté svojemu iztočnemu sosedu s carinskimi naredbami, ki bi popolnoma uničile izvaževanje ruskega žita. Menda se je Bismarcku ponesrečil poskus, da bi pridobil rusko prijateljstvo.

Položaj v **Franciji** jako oestro označuje pretnja Laguerre-ova, da bo uprizoril Boulanger prevrat, ako bi se hotela upirati senat in predsednik zbornici, ki je bila izvoljena na njegovo ime. Laguerre pravi naravnost, da je splošna volilna pravica nad ustavo. Ako bo tedaj izvoljena boulangistiška zbornica, umakniti se bo moralo vse drugo. Sklicuje se pri tem po vsi pravici na Gambetto, ki je tudi že vse pripravil za prevrat, ako bi bil hotel Mac Mahon leta 1877. v drugič razpustiti zbornico. Republika je tedaj sama že pokazala sredstvo, kakó se more ukrotiti. Po naukih Gambette in Laguerrea, kojim pritrjujejo vsi republikanci, odstaviti more tedaj tudi monarhistična zbornica republiki. — Odbor stranke prince Napoleona je poslal pismo odborovemu predsedniku pristavev prince Viktorja, generalu Dubarrailu, v kojem pravi: Presoja ustave in neposredno izvolitev državnega glavarja zahtevamo, da ukrepimo republiko, ne pa da oživimo monarhijo. — Kakor že znano, sklicali so Clémenceau, Joffrin in Ranc zborovanje, da organizujejo republikansko stranko zoper postopanje plebiscistov. Tretja republika životari že osemnajst let, in vendar je treba ustanovljati republikansko stranko. Ali je bila dosedanja republika brez republikancev?

Neapoljski kardinal-nadškof San-Felice in drugi neapolitanski škofje so izročili **italijanski** zbornici ugovor zoper članke novega kazenskega zakonika, ki preté duhovščini z ojstrimi kaznimi zaradi zlorabe uradne oblasti.

Pismana navodila, koja je izročil Goblet veleposlaniku Waddingtonu v Londonu o udeležbi Francije pri turško-angleških obravnavah gledé **Egipta**, opirala so se na neko poročilo veleposlanika grofa Montebella, v kojem se mimogredé omenja, da se bodo zopet pričele te obravnave. Angleški veleposlanik White ni dobil še nikakoršnega naročila od svoje londonske vlade.

Več **irskih** narodnih voditeljev se je že izreklo za sodbo Vatikana o postopanju deželne lige. T. W. Rolleston je spisal knjižico, v koji oestro obsoja dosedanja sredstva lige, rekoč: Narod, ki se more ogreti za taka sredstva in jih smatra pravičnim orožjem, nesposoben je za samovlado. O' Larny pritrjuje temu ter pravi v listu „Fremanns Journal“, da je sramotno, kakor je dandanes v Irski navadno, hujskati vsacega, kdor ima pogum lastnega mnenja nasproti mogočnikom, naj si bodo že to angleška vlada, nadtajnik Balfour, liga ali pa poslanec Harrington.

Turško-grška zadeva vendar še ni poravnana, marveč se je le poojstrila. Vest, da je odpoval grški konzul Panurias v Monastir, je sicer istinita, toda neresnično pa je bilo poročilo, da se je to zgodilo s privoljenjem Turčije. Listine, ki se nanašajo na to zadevo, niso še prišle v Atene.

Rumunsko ministerstvo obravnava s konservativci združene opozicije o prijateljski zvezi. Rosetti ima malo upanja, da bi v tej zadevi dosegel zaželjeni namen. — Po mestih so bile dné 15. t. m. burne izjave v spomin rumunske vstaje leta 1848. — Dné 21. t. m. sta prišla kralj in kraljica iz Sinaje v Bukarešt, kjer se je vršila slovesna obletnica njunega vladnega nastopa. Narod ju je navdušeno pozdravljal. — Liberalne stranke združene opozicije so se organizovale pod vodstvom Fleve ter ustanovile lastno glasilo z naslovom „Dreptatea“ (pravičnost).

Izvirni dopisi.

S turjaških hribov. (Raznoterosti in nekaj za nameček). 17. t. m. sprejela je na Robu v svoje temno krilo zemlja ostanke nadepolnega, rodoljubnega, krščanskega, 25 let starega mladeniča, topničarskega podčastnika Frana Bregarja. On ni bil samo upanje svojim roditeljem in bližnjim sorodnikom, nego tudi širjemu krogu. A — kosa smrti ne izbira. Spremstvo k njegovemu zadnjemu počitku je dokazalo, da je poznalo nadarjenost rodoljubnega mladeniča. Naj v miru počiva! — Navadno so ljudje v naših krajih zdravi, ker živé po hribih, obrašenih z lepo jelovino — akoravno nimajo posebno redilne hrane — vendar doživé 70, 80 in več let. Župnija Rob, katera blizu 1700 duš šteje, imela je lansko (1887) leto samo 35 mrlícev, med

temi največ otrok. A letos? — Zgoraj imenovani Bregar imel je že štev. 39 — in še pet mesecev ni! Med otroci davica (vendar sporadično) število mrtvacev množi.

Kaj bo za nameček?

I nu, počasi! Ne samo pri nas, nego na celem Dolenjskem, kar ga jaz poznam, in na Gorenjskem, Koroškem in na nekaterih krajih nemških je navada, da „fantje“ cesto zapró, koder se ima „bala“ peljati. Ker so ob takih prilikah neredkokrat sitnosti (gledé tujih popotnikov), besedičenja, prepiri in konečno tudi pretepi in — Bog vedi kaj — zato je turjaški občinski zastop soglasno sklenil, to „razvado“ v mejah svoje občine po možnosti zaježiti. Prav je takó! Kar je lepih — domačih — šeg, prihranimo jih! Kar je pa surovega, n. pr. nekrščenim Malajcem morda še prizanesljivega — opustimo! Stari Slovani so se pred drugimi narodi po — krotkosti, po delavnosti, zmernosti, gostoljubnosti in še drugih čednostih odlikovali. Se hočemo mi potomci prevreči? — Ne! Napredovati moramo; tudi zatajevati se, po okoliščinah pa tudi neustrašeno, možato na noge se postaviti, da se res obistini, kar je slavni nemški, zapomnimo si: nemški klasik Herder o nas prerokoval: „Slovani bodo svet človekoljubja (humanitété) učili!“

Zdravstveno poročilo mestnega fizikata za mesec april 1888.

(Konec.)

IV. Iz civilne bolnišnice je došlo nastopno poročilo:

Od meseca marca zaostalo je 286 moških, 215 ženskih, prirastlo je 185 moških, 162 ženskih; skupaj 471 moških, 377 ženskih = 848 oseb.

Izmed teh je ozdravelo, bilo jih premeščenih v druge zavode itd. 315 oseb, umrlo jih je 42 oseb, odnosno 43 oseb. Ostalo je torej koncem meseca aprila v zdravniškem oskrbovanju s siromaki v hišalnici sv. Jožefa in bolniki v blaznici na Studencu 260 moških, 229 ženskih, skupaj 489 oseb.

Vseh bolnih je umrlo 5.2%.

Izmed mrtvih je bilo 19 Ljubljancev, t. j. takih, ki so zboleli v Ljubljani in šli v bolnišnico, 22 prišlo jih je z dežele in so tukaj umrli.

Značaj bolezní v civilni bolnišnici je bil, kakor sledi:

A. Medicinski oddelek.

Število bolnikov je bilo prav veliko, in to pljučnih katarov, nekoliko slučajev pljučnic, koji bolniki so vsi ozdraveli, in želodčnih katarov.

Izdatno število umrlih se sestavlja iz tuberkuloznih in marastičnih.

V blaznični oddelek sprejeta je bila ena oseba, izpuščena sta bila dva neozdravljiva bolnika.

B. Kirurški oddelek.

Na ta oddelek bilo je sprejetih 116 oseb; ozdravelo je 112 bolnikov, umrlo 10.

Večidel so bile rane vsled pretefov in nesreč, prelomi kosti itd.

Rane se v tem mesecu niso lepo zdravile.

C. Porodniški oddelek.

Zaradi prenapolnjenja v tem oddelku navstale so druge bolezni.

V. Poročilo c. kr. garnizijske vojašnice:

Koncem meseca marca ostalo je 54 bolnih, prirastlo 96, skupaj 150 bolnih.

Izmed teh je ozdravelo 61 oseb, na odpust šlo 9, odpuščenih je bilo 6, umrla je 1 oseba, premeščene so bile 4 osebe, skupaj 81 oseb; ostane torej koncem meseca aprila v bolnišnici 69 bolnih.

VI. Otroška bolnišnica na Poljanah.

Koncem meseca marca je ostalo 18 bolnih, prirastlo jih je 9, ozdravelo 11, ostane torej koncem meseca aprila še 19 bolnih.

V tej bolnišnici se je ozdravilo: bolezni kosti 5krat, škrofuloza 3krat, vročinska bolezen, pljučni katar in katar v očeh po 2krat, tuberkuloza, škrlatica, božjast in vratni katar po enkrat.

Dnevne novice.

(Nadvojvoda Karol Ludovik) došel je s soprogo dné 23. t. m. opoludne na parniku „Marija Terezija“ v Trst. Popoludne sprejemal je pri c. kr. namestniku tržaške odličnjake, potem je šel v umetniško in obrtniško razstavo.

(Odbor družbe sv. Cirila in Metoda) sklenil je v proslavo štiridesetletnice cesarjeve izdati slavnostno knjižico s podobami cesarja, cesarice, cesarjeviča Rudolfa in Štefanije. Knjižico spisuje gosp. profesor Hubad v Gradci.

(V Marijanišču) obhajal se bode prihodnjo nedeljo praznik cerkvene patrone, sv. D. Marije pomočnice kristijanov. Dopoldne bo ob 9. uri slovesna služba Božja s pridigo, popoludne ob 6. uri pa Šmarnice s petimi litanijami in darovanjem. K obilni udeležbi vabijo se uljudno prijatelji zavoda in drugi verniki.

(Imenovanje.) Č. g. Franjo Danko, c. kr. vojaški kapelan in kosist. svetovalec duhovniške škofije, imenovan je c. kr. vojaškim kapelanom I. vrste.

(Imenovanja.) Davkarska kontrolorja Ivan Skušek in Vendelin Küssel imenovana sta davkarjema. — Davkarska pristava Srečko Nisch in Oton Grebene davkarskima kontrolorjema — in davkarska praktikanta Alojzij Mušič in Adolf Wollouscheg davkarskima pristavoma.

(Višji izpit) za poštne in telegrafske opravitelje je te dni na Dunaji z odliko napravil dobro znani slovenski pisatelj g. Anton Koder.

(Trgovsko bolniško in penzijsko društvo v Ljubljani) praznovalo bo v kratkem petdesetletnico svojega obstanka. Tem povodom bo prihodnjo nedeljo, t. j. dné 27. t. m. ob 11. uri dopoldne v cerkvi Jezusovega Srca svečanosti primeren kratek nagovor in nato tiha sv. maša. Vodstvo vabi vse gg. častne, podpirajoče in prave ude kakor tudi dobrotnike in prijatelje društva.

(Bralno društvo) ustanovilo se je dné 13. t. m. v Braslovčah. Predsednik mu je g. Fr. Prislan, namestnik g. Fr. Korun.

(Iz Starega trga) na Notranjskem se nam poroča: Opeknel se je jako hudó in vsled opeklin kmalu umrl trileten deček. Zdravniška pomoč bila je sicer koj pri rokah, pa že prepozno. Pred kakim dobrim mesecem ponesrečila se je na ravno tak način njegova petletna sestra in umrla. Pač hud udarec za stariše v tako kratkem časi! a v obeh slučajih graje je vredna starišev zanikrnost, ker puščajo tako male otroke brez vsacega váruha. Potem pa je jok in stok — prepozno!

(Krapinske toplice.) Kdor bi se tjekaj vozil od nas, kupi naj si vožni list le do Zaprešič ali pa do Čakovca, po kateri progi se že vozi, kajti od 15. maja dalje dobivajo se po vseh ogerskih in hrvaških postajah, torej tudi v Zaprešičah in Čakovci takozvani „kopelišni vožni listi“ („Badreise-Billets“), ki so za 30% cenejši od navadnih in veljavni tudi za povratno vožnjo do 30. septembra.

(Najbolj prusko mesto v Avstriji) je gotovo Gradec, kajti izmed vseh avstrijskih mest poslalo je ob smrti nemškega cesarja največ vencev v Berlin. Poslali so pa vence: mestni zastop, nemški velikošolci, nemški tehnik in „več družin“. Iz Solnograda došli so trije venci v Berlin, iz Linca dva, iz Prage in Trsta po jeden in z Dunaja, izvzemši venec cesarske družine — tudi le jeden in to oni nemškega društva „Niederwald“. Gradec smé na tako svoje domoljubje pač ponosen biti; ne zavidamo pa ga nikakor ne! Habeat sibi!

(Strele.) Binkoštni ponedeljek popoludne ob 4. uri treščilo je v vinčarsko poslopje Gorjupovo na Rodinski Gori. Strela je raznesla le nekaj strehe, zažgala pa ni. Druge nesreče tudi ni bilo. — Huje se je zgodilo uro kasneje posestniku Andreju Kiklu Dolenji Voličini, kjer je v njegovo gospodarsko poslopje treščilo in je isto s hišo in vsemi pridelki, kar jih je bilo pri hiši, pogorelo.

(Potres) čutili so v Bosni dné 20. t. m. po 11. uri 30 minut po noči v Banjaluki, Vakar-Vakufu, Jajcih, Travniku, Prijedoru, Bosanski Gradski, v Krapi, Ključu, Težanju, Drventu in Tuzli. Trajal je več sekund in je bil precej silen. Zemlja se je valovito zibala in grom je bučal od juga proti severu. Sunljej so čutili ob enem tudi v Sarajevu, kjer pa je bil jako neznaten.

(Ažio) pri carini znaša v juniji, kjer se carina v srebru namesto v zlatu plačuje, prav toliko kakor

meseca maja, namreč 26%, t. j. na vsakih 100 gl. srebrnega ali papirnega denarja je treba naštetih 26 gl. za nameček. Tega bi ne bilo treba, ko bi imeli zlato denarno veljavo.

(Beligrad) misli srbska vlada proglasiti za prosto luko. Mesto sicer ne leži ob morji, pač pa ob sotočju dveh mogočnih rek Donave in Save in ima precej razvito trgovino. Prosta luka bi trgovino le povzdignila!

Raznoterosti.

— Francoska država in nje bodočnost. Leta 1585 prerokoval je tedanji učenjak Jacques Molan, doktor pravoslovja in ob enem odvetnik, Franciji sledeče: „Tu dois vivre et mourir, ô Gaule, sôubs trois Bo. — Deux siècles sou Bo I. tu haulseras, ô Gaule. — Tu corseras Bo II, ains te feras lambeau. — Puis sôubs mitron Bo III, Bis Clem clora ton rôle.“ — To bi se po naše reklo: Živeti in umreti ti je, o Galija, pod tremi Bo. — Dve stoletji rastla bodeš pod Bo I, o Galija. — Povišala boš Bo II. in se tako razkosala. — Potem pa bo pod pekovskim učencem Bo III. Bis Clem tvojo ulogo dognal.“ Nekateri Francozje to prerokovanje takole razlagajo: Pod Bourboni — Bo I je bila Francija res dve stoletji (1589—1789) na moči rastla. Bonapartisti — Bo II. so vanjo privedli sovražnike in razpad. Tretji Bo (Bo III.) vtegne biti pa Boulanger in z njim vred konec francoske slave in sicer jo bodeta uničila Bis(mark) in Clém(enceau), kate-rega se kot strastnega komunista vse boji.

Telegrami.

Berolin, 24. maja. Kakor se zatrjuje, odpoval bo cesar začetkom junija v Potsdam in sredi poletja v Hamburg, kar je osobito priporočil Mackenzie.

Berolin, 24. maja. „Berliner Tagblattu“ se poroča iz Kodanja, da bo prišel ruski car v 14 dneh za dlje časa obiskat dansko kraljevo družino.

Sofija, 24. maja. Princ je v spremstvu Stranskega odpotoval v Kazanlik, da si ogleda Rožno dolino, ter se bo v nedeljo povrnil. Stambulova pričakujejo v soboto.

Sinda, 24. maja. Tritisoč Tibetancev je včeraj napadlo Guatong. Ko so se povračali, preganjale so jih angleške vojne; izgubili so sto mož. Angleži so imeli tri mrtve in dva ranjena.

Umrli so:

22. maja. Marija Rotar, kuharica, 59 let, Šelenburgove ulice št. 6, pljučnica. — Marija Javornik, posestnikova hči, 27 let, Kladezne ulice št. 17, Brighthova bolezen v obistih. — Jožef Zadu, branjevec, 45 let, Karlovska cesta št. 4, katar v črevih.

23. maja. Ana Longika, krojačeva vdova, 62 let, Florijanske ulice št. 38, vodenica. — Jožef Koutin, cestnega ogleda sin, 3½ leta, Rmska cesta št. 15, božjast.

V bolnišnici:

21. maja. Anton Kronet, užitninski paznik, 70 let; Hydropsia. — Stanislav Vagaja, delavčev sin, 6 mes., Variola. (Poljanska bolnišnica.) — Anton Bukovnik, kovač, 43 let, jetika. — Valentin Čepelnik, delavec, 40 let, jetika. — Janez Ješek, zidar, 24 let, Pneumothorax.

19. maja. Janez Pečnikar, delavčev sin, 6 mes., Variola. (Poljanska bolnišnica.)

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	739.3	13.2	sl. vzh.	jasno	
24. 2. u. pop.	737.9	18.0	sl. svzh.	del. jasno	0.00
9. u. zveč.	738.6	13.6	sl. jvzh.	"	

Zjutraj slana, potem jasno in nekoliko vetro. Srednja temperatura 14.9° za 0.6° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

25. maja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	78 gl. 40 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ 16% „	80 „ 05 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 „ 45 „
Papirna renta, davka prosta	92 „ 95 „
Akcije avstr.-ogorske banke	868 „ — „
Kreditne akcije	278 „ 30 „
London	126 „ 75 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	10 „ 03½ „
Cesarski cekini	5 „ 95 „
Nemške marke	62 „ 12½ „

Izdajatelj: Jožef Jerič.

Preselitev in priporočilo.

Slavnemu občinstvu, zlasti prečastiti duhovščini najuljudneje naznanjam, da sem se preselil s svojo

klobučarsko in krznarsko trgovino

v Kirbiševo hišo na Kongresnem trgu poleg gledališča.

Zahvaljeval se p. n. občinstvu za dosedanje zaupanje, obljubujem, da bom najtočneje izvrševal vsa naročila ter z dobrim, bodisi klobučarskim bodisi krznarskim blagom zadovoljeval vsestranskim zahtevam.

Odličnim spoštovanjem

A. Krejči,

(9) klobučar in krznar v Ljubljani.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkev v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano resno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupece so oljnatih barv v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firnežu najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

Pomoč

je ponuja pri vseh boleznih, posebno pri tistih, ki nastanejo vsled sprijene krvi, dalje pri božjasti, živčnih boleznih, boleznih v ušesih, pljučnih in želodčnih boleznih, naduhih, slabostih, protinu, trganju po udih in vseh ženskih boleznih. Trakulja se zanjame odstrani z glavo v 2 urah. Metoda, ki je hitra in gotova, podpira se z izvrstnimi in mnogostanski izkušenimi sredstvi. Obširna poročila s pismenimi znankami za odgovor naj se pošljejo naslovom:

„Hygiea-Officin“

Vratislava (Breslau) II.

Tjenci.

22. maja.

Pri **Matiču:** Deutsch, Kump, Spilman, Kapel, trgovci, z Dunaja. — Kittel, potovalec, z Dunaja. — Martin Urško, s soprogo, iz Celja. — K. Fischer, uradnik, iz Gradea. — Marija Rizzoli, iz Rudolfovega. — Jeni in Amalija Goriup, iz Trsta. — Obresa poštar, z Vrhnike.

Pri **Stonu:** Dr. Hudowernik, notar, iz Radovljice. — Dr. Fr. Ferbas, notar, iz Brežic. — M. Torkar, župnik, iz Košane. — Brelik, trgovec, iz Tomina. — Franc Minatti, nadporočnik, iz Pulja.

Pri **Virantu:** Ijudevit in Ivan Hudovernik, iz Celja. — Jožef Krese, dekan, iz Kočevja. — Ant. Kalčič, trgovec, iz Rudolfovega. — Franc Florijančič, gostilničar, iz Zuckemberka. — Rozalija Lukan, iz Št. Vida.

OTOMANE,

!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapetirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popol-

no pozameritijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

Uzorec blaga resnim kupecem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmadratten) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preproge.

☛ Ceniki s podobami zastonj in franko na zahtevanje. ☛

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gl. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gl., žimnate modroce po 20 gl., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe, in sicer za 20 odstotkov ceneje, kakor drugod.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela. Cenilnik s podobami zastonj in franko.

Spominjajte se ljubljanske dijaške in ljudske kuhinje pri igri in stavah, pri slovesnostih, oporokah in nepričakovanih dobitkih.

ZBIRKA

DOMAČIH ZDRAVIL,

kakor jih rabi slovenski narod.

S poljudnim opisom človeškega telesa.

Izdal in založil Dragotin Hribar.

Odobril br. Edvard Benedičič, nadzdravnik usmiljenih bratov v Št. Vidu na Koroškem.

Ta slovenskemu narodu zelo koristna knjižica dobiti je v „Narodni Tiskarni“ in v „Katoliški Bukvarni“. Stane 40 kr., po pošti 45 kr. (3)

Zavod za pohištvo in dekoracije

Frana Doberlet-a

Frančiškanske ulice št. 14 — Ljubljana — Dunajska cesta h. šte. 8

priporoča svojo jako bogato zalogo

oprav za spalnice, jedilnice in salone, pohištva vsake vrste,

od najpreprostejšega in najcenejšega do najfinejšega. — Velika zaloga obojev, rouleaux, okenskih karniš, zastorov, preprog in snovi za hišno opravo.

Oprava za stanovanja, hotele, kopelji, gostilnice, kavarne.

Priproste in razkošne

ženitovanjske bale, solidno in ceno izdelane.

Vsakovrstne dekoracije.

Jaz prodajam pod jamstvom le dobro brezhibno blago po jako nizkih cenah, — po sporazumljenji tudi proti obročnim plačilom — in priporočam torej svoj zavod vsem, zlasti pa velečastitim gospodom duhovnikom za izdelavo dekoracij za cerkvene namene. Z velespoštovanjem

(1)

Fran Doberlet.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.